

CUVÎNT ÎNAINTE

Studiile clasice se prezintă cititorului, la acest al XXIV-lea tom, sub o înfățișare deosebită: este un volum tematic, consacrat istoriei (incluzându-se aici științele pe nedrept numite uneori „auxiliare”) și istoriei ideilor. Trebuie să mărturisim că nu dorința, legitimă de altfel, de a inova formula prezentării a stat la baza opțiunii noastre, ci un eveniment, prilej de reflecții retrospective și de clarificare a unor gânduri pentru viitor: profesorul D. M. Pippidi, întemeietorul publicației noastre, cel care, alături de Al. Graur, a condus, timp de aproape trei decenii, cu o concepție fermă, cu o autoritate exigentă și cu o nezdruccinată încredere în perenitatea valorilor civilizației greco-romane, destinul Studiilor clasice, intră, la 30 decembrie 1985, în al 81-lea an al unei vieți dedicate Științei și Frumosului; iar domeniile pe care le-a ilustrat, cu suverană dominanță și cu inegalat talent, sînt tocmai cele care constituie obiectul volumului de față¹. Nu este locul aici și nu stă în puterea semnatarului acestor rînduri să definească, în toată importanța lui, rolul jucat de profesorul D. M. Pippidi în progresul investigației lumii antice și în promovarea interesului general pentru aceasta: i l-au recunoscut colegii din lumea întreagă, cînd, reuniți în Congres la Madrid (1974), l-au ales Președinte al Federației Internaționale a Asociațiilor de Studii Clasice. I-l recunosc atîția elevi, prieteni și colegi din toate generațiile, care prin colaborarea la acest volum au ținut să-l omagieze².

Decembrie 1985

I. Fischer

¹ Abundența materialului ne obligă la aminarea pentru volumul următor a rubricii de recenzii. Se înțelege că nu toți cei care ar fi dorit să se asocieze acestui omagiu colectiv și-au putut găsi locul, dată fiind exiguitatea spațiului care ne stă la dispoziție; cu stringere de inimă, am fost nevoiți să aminăm pentru volumele următoare sau să renunțăm la unele contribuții; chiar și aria invitațiilor noastre a fost drastic delimitată.

În adunarea studiilor, colegii noștri Petre Alexandrescu și Andrei Pippidi, apropiați ai Magistrului, ne-au asistat cu competente și amabile sfaturi; le mulțumim și pe această cale.

² O coincidență, căreia nu-i atribuim nici un epitet, a vrut ca volumul XXIII să fie ultimul care să se fi bucurat de oblăduirea redacțională, din partea Editurii Academiei, a Steliei Nicolau, o veche membră a Societății; d-sa și-a consacrat, de la primul tom, devotamentul, competența și comprehensiunea apariției în condiții demne a *Studiilor clasice*; cit ii datorăm știu puțini (și, poate, incomplet). O rugăm să primească aici emoționatele noastre mulțumiri (cu atît mai mult cu cît, în decursul anilor, a vegheat cu strășnicie ca expresia repetată a gratitudinii noastre să nu fie tipărită).